

EBA/GL/2022/01

13. ledna 2022

Obecné pokyny

ke zlepšení způsobilosti k řešení krize pro
institute a orgány příslušné k řešení krize

1. Dodržování předpisů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.¹ V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce musí vynaložit veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny vyjadřují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v prvé řadě na instituce.

Oznamovací povinnosti

3. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 08.06.2022 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Nebude-li do tohoto termínu podáno žádné oznámení, bude mít orgán EBA za to, že se těmito doporučeními příslušné orgány neřídí. Oznámení by měla být odevzdávána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA pod značkou „EBA/GL/2022/01“. Oznámení by měly předkládat osoby řádně oprávněné jménem svého příslušného orgánu oznamovat, zda se těmito doporučeními řídí či nikoli. Jakoukoli změnu stavu dodržování obecných pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

5. Tyto obecné pokyny vymezují opatření zaměřená na nástroje řešení, která by instituce a orgány příslušné k řešení krize měly přijmout, aby zlepšily způsobilost k řešení krize institucí, skupin a skupin řešících krizi, a to v kontextu posouzení způsobilosti k řešení krize prováděného orgány příslušnými k řešení krize podle článků 15 a 16 směrnice 2014/59/EU².

Oblast působnosti

6. Tyto obecné pokyny nejsou určeny institucím, na které se vztahují zjednodušené povinnosti plánování řešení krize v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU.
7. Tyto obecné pokyny nejsou určeny institucím, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány řádně v souladu s platným vnitrostátním právem. V případě změny strategie, zejména v případě přechodu od likvidace k řešení krize, by se obecné pokyny měly použít v plném rozsahu a co nejrychleji, ne však později než tři roky po schválení plánu řešení krize včetně strategie řešení krize.
8. Orgány příslušné k řešení krize mohou rozhodnout o úplném nebo částečném použití těchto obecných pokynů u institucí, na které se vztahují zjednodušené povinnosti plánování řešení krize, nebo u institucí, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány řádně v souladu s vnitrostátním právem. Orgány příslušné k řešení krize mohou rozhodnout o použití částí týkajících se konkrétního nástroje řešení krize (například nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů), a to u institucí, jejichž plánovaná strategie řešení krize na tyto nástroje nespolečá.
9. V případě institucí, které nejsou částí skupiny, jež podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU³, se tyto obecné pokyny použijí na individuální úrovni.
10. V případě institucí, které jsou součástí skupiny, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice (EU) 2013/36, se tyto obecné pokyny použijí na úrovni subjektů řešících krizi a jejich dceřiných společností („na úrovni skupiny řešící krizi“).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Subjekty, na které se tyto obecné pokyny vztahují

11. Tyto obecné pokyny jsou určeny finančním institucím ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010, což jsou instituce, které podléhají posouzení způsobilosti k řešení krize v souladu s články 15 a 16 směrnice 2014/59/EU a příslušným orgánům v souladu s čl. 4 odst. 2 body i), v) a viii) nařízení (EU) č. 1093/2010, jež vykonávají nad těmito institucemi dohled ve smyslu čl. 2. odst. 5 druhého pododstavce uvedeného nařízení.

Definice

12. Není-li uvedeno jinak, mají pojmy použité a vymezené směrnicí 2014/59/EU v těchto obecných pokynech stejný význam.

3. Provádění

Datum použití

13. Tyto obecné pokyny se použijí ode dne **1. ledna 2024**.

4. Obecné pokyny ke zlepšení způsobilosti k řešení krize

4.1 Minimální požadavky týkající se struktury a operací podle článku 27 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075

4.1.1 Kontinuita činnosti

13. Instituce by měly mít provozní opatření k zajištění kontinuity služeb podporujících zásadní funkce (určené jako „zásadní služby“) a hlavní linie podnikání potřebné pro účinné provedení strategie řešení krize a následnou restrukturalizaci (určené jako „základní služby“) – spolu se zásadními službami a „příslušnými službami“ – a přístup k provozním aktivům a zaměstnancům, kteří jsou nezbytní při zahájení řešení krize a usnadnění reorganizace podnikatelské činnosti.

14. S přihlédnutím k různým posloupným fázím posouzení způsobilosti k řešení krize v souladu s článkem 23 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 by měl orgán příslušný k řešení krize při stanovení strategie řešení krize nejdříve zohlednit strukturu, model podnikání a různé modely služeb, které daná instituce nebo skupina používá, a rovněž to, jak na sebe působí. Jako další krok, aniž je dotčena jejich nezávislost si zvolit model poskytování služeb,⁴ který nejlépe vyhovuje jejich podnikání, by měly instituce prokázat v souladu s již vymezenou strategií řešení krize, že jejich model poskytování služeb ve skutečnosti podporuje strategii řešení krize.

Mapování hlavních linií podnikání a zásadních funkcí

15. Instituce by měly identifikovat příslušné služby, provozní aktiva a zaměstnance a přiřadit je k zásadním funkcím a hlavním liniím podnikání a právním subjektům (poskytujícími a přijímajícími služby). Mapování by mělo přinejmenším poskytnout informace požadované v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/1624⁵.

16. Výše uvedené mapování by mělo být součástí běžných podnikových procesů, mělo by být komplexní a pravidelně aktualizované.

Smluvní ujednání

17. Instituce by měly zajistit, že se podmínky dohod o poskytování služeb a stanovování ceny nemění pouze v důsledku toho, že smluvní strana (nebo její přidružený subjekt) zahájí řešení krize. Proto by se měla rovněž zohlednit rizika spojená se smlouvami s třetími stranami řídicími se právem třetích zemí, aby se zajistilo, že nenarušují způsobilost instituce k řešení krize. Konkrétně by instituce měly zajistit, že pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti, pak příslušné smlouvy na služby poskytované vnitroskupinovými poskytovateli a poskytovateli třetích stran:

- a. zajistí, že nedojde k ukončení, pozastavení nebo změně z důvodu řešení krize (včetně reorganizace podnikatelské činnosti podle článku 51 směrnice 2014/59/EU);
- b. zajistí převoditelnost poskytování služby na nového příjemce, přičemž převod provede buď příjemce služby, nebo orgán příslušný k řešení krize, a to z důvodu řešení krize (včetně reorganizace podle článku 51 směrnice 2014/59/EU);
- c. zajistí podporu při převodu nebo ukončení během řešení krize (včetně reorganizace podle článku 51 směrnice 2014/59/EU, a to současným poskytovatelem služeb, za stejných podmínek a po přiměřenou dobu (například 24 měsíců);

⁴ Například: i) poskytnutí služeb rozdělením v rámci regulovaného právního subjektu; ii) poskytnutí služeb vnitroskupinovou společností poskytující služby; nebo iii) poskytnutí služeb třetí stranou poskytující služby.

⁵ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1624 ze dne 23. října 2018, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postupy, standardní formuláře a vzory k poskytování informací pro účely plánů řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, a zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1066 (Úř. věst. L 277, 7.11.2018, s. 1).

- d. zajistí další poskytování služeb odprodanému subjektu skupiny během řešení krize (včetně reorganizace podle článku 51 směrnice 2014/59/EU po přiměřenou dobu po odprodeji – například 24 měsíců).

18. Instrukce by měly zajistit, že příslušné služby mohou pokračovat během provádění strategie řešení krize, včetně plánu reorganizace podnikatelské činnosti.

19. Kde navzdory nejlepšímu úsilí nejsou instituce schopny dosáhnout „odolnosti při řešení krize“ prostřednictvím smluvních podmínek zajišťujících podmínky uvedené v odstavci 17, měly by poskytnout příslušnému orgánu příslušnému k řešení krize dostatečné odůvodnění toho, proč nemohlo dojít ke změně smluv, a rovněž by měly rozvinout potenciální alternativní strategie, jako je například přechod k poskytovatelům, kteří umožní zahrnutí podmínek odolnosti při řešení krize.

20. Pokud instituce není schopná zavést důvěryhodná alternativní opatření týkající se smluv o externím zajišťování služeb třetími zeměmi, měla by předfinancovat smlouvy na období odpovídající strategii řešení krize, ale ne na méně než šest měsíců, a likvidita by měla být účelově vázána a tvořena vysoce kvalitními aktivy.

Řídící informační systémy v kontextu kontinuity činnosti

21. Instrukce by měly být schopny podávat zprávy o poskytování nebo přijímání příslušných služeb orgánům příslušným k řešení krize a poskytované informace by měly být aktuální a neustále k dispozici. Za tímto účelem by instituce měly mít komplexní, aktuální řídicí informační systémy a databáze s možností vyhledávání (tj. „katalog služeb“) obsahující nezbytné informace pro úspěšné zavedení nástrojů předpokládaných v programu řešení krize, včetně informací o vlastnictví aktiv a infrastruktury, stanovení ceny, smluvních právech a smlouvách, jakož i o podmínkách externího zajištění služeb.

22. Instrukce by měly zdokumentovat příslušné smluvní podmínky pro příslušné služby od subjektů třetích stran a vnitroskupinových subjektů⁶ a mít jasné ukazatele, na jejichž základě lze sledovat výkon poskytování příslušných služeb na základě smluv o poskytování služeb, a zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize měly přístup ke všem informacím nezbytným k přijímání vhodných rozhodnutí a uplatňování pravomocí při řešení krize. To by mělo zahrnovat podrobnosti o příslušných poskytovatelích a příjemcích služeb, povaze služby, struktuře cen (nebo odhadu ceny za vnitropodnikové služby), jasných ukazatelích (kvalitativní/kvantitativní), výkonnostních cílech (nebo jeho ekvivalentech v případě vnitropodnikové služby), dalších ustanoveních pro jiné subjekty nebo subdodavatele poskytovatelům třetích stran, souvisejících licencích a hmotněprávních závazcích na základě smlouvy (jako je platba/dodávka). Když se protistrana nachází mimo EU, měla by banka tuto okolnost při posuzování rizika pro zajištění kontinuity činnosti při řešení krize zvážit. V tomto případě by banka měla zejména posoudit, v jakém rozsahu se právo členského státu EU účinně vztahuje na smlouvu. Je-li uveden odkaz

⁶ Příslušné služby od vnitroskupinových subjektů zahrnují: i) služby poskytnuté jednotkami/divizemi v rámci stejného právního subjektu skupiny, ii) služby poskytnuté jiným právním subjektem skupiny.

na příslušnou vnitropodnikovou službu, dokumentace by měla usnadnit identifikaci služeb a vypracování přechodných dohod o poskytování služeb, pokud by byly vyžadovány v rámci zvolené strategie řešení krize.

23. Katalog služeb by měl poskytovat podrobné informace o:

- a. mapování služeb instituce, jak je popsáno v odstavcích 15 a 16, a to včetně popisu povahy služeb;
- b. příslušných službách na základě analýzy i) významnosti dopadu přerušení služeb a ii) zastupitelnosti;
- c. nákladech nebo ceně (co je relevantnější), jež souvisí s poskytnutím služby (viz rovněž odstavce 31 a 32);
- d. vazbě na smluvní ujednání, kterými se řídí příslušné služby a podpůrné zdroje (jako jsou provozní aktiva). Pokud několik smluv spadá pod rámcovou smlouvu, která obsahuje informaci požadovanou podle odstavce 23, může instituce zahrnout do katalogu služeb a do registru smluv pouze rámcovou smlouvu, a to za předpokladu, že je organizace schopna identifikovat všechny smlouvy, které byly uzavřeny v rámci každé rámcové smlouvy, a že příslušné orgány příslušné k řešení krize nemají námítky.

24. Katalog služeb by měl mít funkci vyhledávání – informace by měly být snadno získatelné podle kritérií relevantních pro účely řešení krize – a měl by být schopen vytvářet podrobné zprávy o různých dimenzích.

25. Instituce by měly mít komplexní registr smluv s funkcí vyhledávání pro všechny příslušné služby – interně i externě zajišťované. Registr by měl být pravidelně aktualizován a měl by být včas dostupný.⁷

26. Instituce by měly tyto schopnosti prokázat orgánu příslušnému k řešení krize v rámci zkušebního testování.

Finanční zdroje pro zajištění kontinuity činnosti

27. Instituce by měly sledovat finanční zdroje dostupné vnitroskupinovým finančním poskytovatelům příslušných služeb a zajistit platby poskytovatelů třetích stran. Finanční zdroje by měly být dostatečné pro zajištění kontinuity činnosti zásadních funkcí a hlavních linií podnikání při řešení krize a měly by pokrývat fázi stabilizace i restrukturalizace.

28. Instituce by měly zajistit, že příslušné služby jsou při řešení krize finančně odolné. Kde jsou příslušné služby poskytovány neregulovaným vnitroskupinovým subjektem, měl by příjemce služby zajistit, že poskytovatel má přiměřené zdroje likvidity oddělené od ostatních aktiv

⁷ Konkrétní oblasti, které se poskytují do registru smluv, jsou uvedeny v příloze 3.

skupiny, a to ve výši odpovídající alespoň 50 % ročních fixních režijních nákladů, které by měly být vypočítány v souladu s článkem 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/488.⁸ Kde jsou příslušné služby poskytnuty externím subjektem, instituce by měla věnovat přiměřenou náležitou péči posouzení finanční odolnosti poskytovatele třetí strany.⁹

Struktura cen

29. Instituce by měly zajistit, že náklady a struktury cen pro příslušné služby by měly být předvídatelné, transparentní a stanovené dle obvyklých tržních podmínek. Případně by měly být vytvořeny jasné vazby mezi původními přímými náklady služby a přidělenými náklady. Instituce by tedy měly být schopné vysvětlit, jak byly náklady na příslušné služby interně přiděleny. Cílem je předem poskytnout jistotu, pokud jde o náklady, za které budou služby dále poskytovány během řešení krize, a usnadnit rozhodování během fáze restrukturalizace.

30. Instituce by měly zajistit, že by neměla nastat žádná změna nákladů nebo cenové struktury služeb pouze v důsledku toho, že příjemce služby zahájil řešení krize. Toto opatření podporuje samostatnou finanční životaschopnost vnitroskupinového poskytovatele služeb nebo zajišťuje, že dokumentace může být základem pro externí smlouvu, pokud subjekt, který poskytuje zásadní službu, je při řešení krize restrukturalizován.

Pohotovostní opatření pro klíčové zaměstnance a know-how

31. Instituce by měly zajistit, že příslušné služby jsou provozně odolné a mají dostatečnou kapacitu v oblasti lidských zdrojů a odborných znalostí, aby podpořily restrukturalizaci při řešení krize i po skončení krize. Co se týče poskytovatelů služeb třetích stran, měli by podléhat náležité péči v souladu oddílem 12.3 obecných pokynů k outsourcingu¹⁰.

32. S ohledem na to, jak mohou být interní poskytovatelé příslušných služeb (vnitroskupinových a uvnitř subjektu) v souladu s předchozím odstavcem, měly by mít instituce zavedeny zdokumentované plány, aby pomohly zabezpečit, že příslušné úlohy zůstanou při řešení problémů dostatečně personálně obsazené, a to včetně: plánů zadržování podrobně popisujících opatření, která mohou být přijata před krizí a při jejím řešení, aby se snížila možnost rezignace zaměstnanců v příslušných rolích, nástupnických plánů zajišťujících, že jsou k dispozici náhradní zaměstnanci s odpovídajícími znalostmi a dovednostmi, kteří jsou připraveni zaujmout příslušné role, které mohou zůstat při řešení krize neobsazené, a případná opatření k řešení rizik spojených se zaměstnanci, kteří vykonávají funkce ve více než jednom subjektu skupiny.

Přístup k provozním aktivům

⁸ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/488 ze dne 4. září 2014, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 241/2014, pokud jde o kapitálové požadavky na podniky založené na fixních režijních nákladech (Úř. věst. L 78, 24.3.2015, s. 1).

⁹ Například viz přístup vymezený v části 12.3 Obecných pokynů k outsourcingu (EBA/GL/2019/02).

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

33. Instrukce by měly zajistit, že přístup příslušných poskytovatelů sdílených služeb, obsluhovaných subjektů, podnikatelských jednotek a orgánů k provozním aktivitám nebude narušen neúspěchem při řešení krize konkrétního subjektu skupiny.
34. Za tímto účelem by instituce měly mít zavedena opatření, která zajistí stálý přístup k příslušným provozním aktivitám v případě řešení krize nebo reorganizace jakéhokoli právního subjektu skupiny prostřednictvím leasingu odolného vůči řešení krize nebo prostřednictvím licenčních smluv. Když toto nelze dostatečně zajistit, instituce mohou zařídit, aby tato aktiva byla vlastněna nebo pronajata vnitroskupinovou společností nebo regulovaným subjektem poskytujícím zásadní sdílené služby. V opačném případě by mohla být zvážena smluvní ustanovení k zajištění přístupových práv.

Správa a řízení pro kontinuitu činnosti

35. Instrukce by měly mít zavedeny dostatečné struktury správy a řízení pro zajištění souladu s vnitřními postupy použitelnými pro dohody o úrovni služeb. Zejména s přihlédnutím k příslušným službám, nezávisle na skutečnosti, že jsou poskytovány vnitroskupinově nebo třetími stranami, by měly mít instituce jasně vymezené hierarchické vztahy, aby včas sledovaly soulad s dohodami o úrovni služeb a byly schopny přiměřeně reagovat.
36. Instrukce by měly zajistit, že plánování kontinuity činnosti a pohotovostní opatření pro příslušného poskytovatele služby berou v úvahu podmínky související s řešením krize a stačí k zajištění pokračování služeb při řešení krize, aniž by musely spoléhat na zaměstnance z linií podnikání, kteří v důsledku řešení krize už nemusí být součástí stejných institucí/skupin.
37. Instrukce by měly zavést rychlý a účinný rozhodovací proces řídicí prvky, které mohou ovlivnit kontinuitu činnosti, včetně těchto prvků:
- a. aktivace plánu kontinuity činnosti a/nebo pohotovostních opatření při řešení krize a během jakékoliv následné reorganizace;
 - b. přidělení přístupových práv záložním zaměstnancům a případnému zvláštnímu správci podle článku 35 směrnice 2014/59/EU;
 - c. přístup příslušných poskytovatelů služeb k možnému předfinancování;
 - d. komunikace prvků kontinuity operací s orgánem a v rámci skupiny za účelem podpory jakékoliv restrukturalizace a vypracování plánu reorganizace podnikatelské činnosti odborníky.

4.1.2 Přístup k infrastrukturám finančního trhu

38. Instrukce by měly mít zavedena opatření k zajištění dalšího přístupu ke clearing, platbám, vypořádání, úschově a dalších službám, které poskytují infrastruktury finančního trhu¹¹ a zprostředkovatelé infrastruktury finančního trhu¹², aby se předešlo narušením před řešením krize a během jejího řešení, a tak pomohlo obnovit stabilitu a důvěru trhu po řešení krize.

Určení vztahů infrastruktur finančního trhu

39. Instrukce by měly vymezit všechny vztahy, jež mají s infrastrukturami finančního trhu a jejich zprostředkovateli. Rovněž je třeba stanovit klíčové systémy a zaměstnance potřebné pro udržení přístupu ke službám infrastruktury finančního trhu a měla by být zavedena opatření k zajištění toho, že zůstanou k dispozici nebo mohou být v případě krize spolehlivě nahrazeny.

40. Instrukce by měly mít jasnou představu o požadavcích na členství vybraných poskytovatelů služeb infrastruktury finančního trhu a podmínkách dalšího přístupu k zásadním a základním službám, a to před řešením krize a během jejího řešení. Za tímto účelem by měly stanovit povinnosti, které musí dodržovat podle souboru pravidel infrastruktury finančního trhu a smluv s poskytovateli služeb infrastruktury finančního trhu, a ověřit, zda a jaké povinnosti by se vztahovaly na možný nástupnický subjekt vyplývající z řešení krize (na překlenovací instituci nebo nabyvatele). Obdobně by měly určit podstatné povinnosti vyplývající ze smluv s jinými poskytovateli služeb, jejichž služby jsou nezbytné pro využívání služeb infrastruktur finančních trhů.

41. Instrukce by měly vědět, jak s každým poskytovatelem služeb infrastruktury finančního trhu komunikovat v době finančních obtíží, a zajistit, že jsou schopny poskytnout všechny dodatečné informace, které mají být poskytnuty pro usnadnění přístupu.

42. Instrukce by měly zvážit opatření, jako jsou zvýšení maržových požadavků nebo snížení nesplacených úvěrových linek, které by infrastruktury finančního trhu nebo jejich zprostředkovatelé pravděpodobně přijaly, jakož i za jakých okolností a v jakém časovém rámci (například v rámci jednoho dne nebo během několika dní) by tato opatření mohla být přijata a v jakém rozsahu. Kromě toho by instrukce měly stanovit požadavky na poskytnutí dodatečných částek do fondů pro riziko selhání a garančních fondů k zajištění dodatečných likvidních závazků nebo předběžně financovat část nebo všechny platby a vyrovnat závazky v případě finanční tísně a při řešení krize. Přiměřený odhad požadavků na likviditu, kterým mohou čelit při různých scénářích obtíží, by měl být poskytnut orgánu příslušnému k řešení krize spolu s příslušnými podrobnějšími údaji o úvěrových linkách a jejich použití a s údajem o historickém vrcholu (vnitrodenním) likvidity nebo zajištění v daném časovém horizontu.

¹¹ Infrastruktury finančního trhu je třeba chápat v souladu s definicí CPSS-IOSCO, a zahrnout proto jako minimum: platební systémy, (mezinárodní) centrální depozitáře cenných papírů, systémy vypořádání obchodů s cennými papíry, centrální protistrany, registry obchodních údajů (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>).

¹² V souladu s oddílem C bodem 7 přílohy směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

43. Instrukce by měly posoudit dopad pravděpodobných zjištěných opatření (zvýšené požadavky, zhoršený, pozastavený nebo ukončený přístup k infrastruktuře finančního trhu) na zásadní funkce a hlavní linie podnikání.

Zmapování a posouzení vztahů infrastruktury finančního trhu

44. Instrukce by měly mapovat vztahy s poskytovateli služeb infrastruktury finančního trhu¹³ k: a) zásadním funkcím, b) příslušným službám, c) hlavním liniím podnikání, d) právním subjektům a e) orgánům dohledu, orgánům příslušným k řešení krize a jiným kompetentním orgánům pro poskytování služeb infrastruktury finančního trhu, a to alespoň v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/1624.

45. Instrukce by měly posoudit důvěryhodnost ujednání s alternativními poskytovateli služeb, pokud by možné přerušování smluvního vztahu s příslušnými poskytovateli služeb infrastruktury finančního trhu mohlo významně bránit provádění upřednostňované strategie řešení krize. Když alternativní opatření nejsou proveditelná, měly by instrukce zvážit alternativní opatření ke snížení rizika narušení kontinuity přístupu.

46. Instrukce by měly vést přehled opatření, která poskytovatelé zásadních služeb infrastruktury finančního trhu mohou udělat, aby ukončili, pozastavili nebo omezili přístup, nebo přehled jiných opatření, která by mohla mít negativní dopad na přístup instrukce ke službám infrastruktury finančního trhu, pokud nesplňuje požadavky na členství, a to včetně následků pro instituci.

Použití infrastruktur finančního trhu a zprostředkovatelů infrastruktury finančního trhu

47. Instrukce by měly zaznamenávat údaje o transakcích na příslušných pozicích u příslušných poskytovatelů služeb infrastruktury finančního trhu a použití příslušných poskytovatelů služeb infrastruktury finančního trhu, aby tyto údaje poskytly příslušnému orgánu příslušnému k řešení krize na počátku řešení krize, a aby byly schopny na požádání poskytnout podrobnější údaje a informace orgánu příslušnému k řešení krize. Tyto záznamy by měly být přezkoumány a aktualizovány pokaždé, kdy se podstatně změní objemy zpracovávané poskytovateli služeb infrastruktury finančního trhu nebo pozice držené poskytovateli služeb infrastruktury finančního trhu.

Pohotovostní plánování

48. Instrukce by měly vypracovat a aktualizovat pohotovostní plán, kde popíší, jak si zachovají přístup k příslušným poskytovatelům služeb infrastruktury finančního trhu v obtížných situacích, během přípravy na řešení krize, během řešení krize a po ní.

¹³ Poskytovatelé služeb infrastruktury finančního trhu se považují za alternativně zásadní, pokud jsou považováni za nezbytné pro poskytování zásadní funkce a jsou případně nezbytní pro výkon hlavní linie podnikání. Zásadní a základní poskytovatelé služeb infrastruktury finančního trhu jsou příslušní poskytovatelé služeb infrastruktury finančního trhu.

49. Instituce by měly zajistit, že pohotovostní plány obsahují celou škálu možných opatření, která by mohl každý příslušný poskytovatel služeb infrastruktury finančního trhu přijmout před začátkem řešení krize a během jejího řešení a možná zmírňující opatření instituce. Měly by rovněž podrobně uvést jakékoliv předpokládané zajištění, likviditu nebo požadavky na informace a to, jak je organizace hodlá naplnit.

50. Přesněji řečeno by měly instituce zajistit, aby pohotovostní plán mimo jiné zahrnoval:

- a. opatření, která by poskytovatelé služeb infrastruktury finančního trhu mohli přijmout před řešením krize a během jejího řešení;
- b. infrastrukturu, procesy a provozní opatření, která instituce zavedly, aby zajistily, že podstatné povinnosti zahrnuté ve smlouvách infrastruktury finančního trhu a souborech pravidel jsou nadále plněny, a aby byl zachován přístup k příslušným službám infrastruktury finančního trhu;
- c. opatření, která by instituce zavedla za účelem zmírnění ohrožení výkonu jejich zásadních funkcí a hlavních linií podnikání v souvislosti s přerušeným nebo zhoršeným přístupem, jakým je například aktivní řízení expozic, předfinancování závazků nebo důvěryhodné alternativní ujednání předem a pravděpodobný výsledek těchto opatření (vliv na zásadní funkce, hlavní linie podnikání a zákazníky);
- d. metodiku odhadu požadavku na likviditu v obtížných situacích, včetně předpokladů vztahujících se k očekávanému objemu podnikatelské činnosti;
- e. strategii komunikace.

Přenositelnost zákazníka

51. Instituce by měly stanovit požadavky na přenositelnost zákazníka a poskytnout související informace, co se týče ústředních protistran, za ústřední protistranu, podle segmentů, ve kterých působí jako členové clearingového systému v souladu s příslušnými procesy a postupy infrastruktury finančního trhu. To zahrnuje informaci o režimu oddělení a typech zákaznických účtů a počtu zákazníků v rámci různých struktur účtů.

52. Zdroje a systémy instituce by měly být schopny udržovat aktuální informace, které lze při řešení krize rychle poskytnout, aby zajistily hladký převod pozic zákazníků u ústřední protistrany, jakož i aktiv klientů v centrálním depozitáři cenných papírů. Takové informace by měly zahrnovat seznam:

- a. zákazníků pro každý souhrnný účet a pozic, marží a aktiv obdržených jako zajištění na jednotlivého zákazníka v rámci souhrnného účtu;
- b. pozic zákazníka, marží a aktiv obdržených jako zajištění na jednotlivého zákazníka
a

- c. aktiv jednotlivých zákazníků držených v centrálním depozitáři cenných papírů.

Výměna informací a komunikace mezi orgány

53. Orgány příslušné k řešení krize uživatelů služeb infrastruktury finančního trhu by se měly snažit určit příslušné orgány každého poskytovatele příslušných služeb infrastruktury finančního trhu a vstoupit s nimi do jednání o dopadech řešení krize na infrastrukturu finančního trhu spadající do jejich oblasti působnosti.
54. Orgány příslušné k řešení krize by se měly snažit, aby měly (v souladu s platnými právními předpisy o sdílení informací a důvěrnosti) zavedena vhodná opatření ke sdílení informací, která zahrnují také včasné varování před riziky, mezi orgány příslušnými k řešení krize a orgány dohledu nad uživateli služeb infrastruktury finančního trhu a příslušnými orgány poskytovatelů příslušných služeb infrastruktury finančního trhu.

4.1.3 Správa a řízení při plánování řešení krize

55. Vedoucí orgán instituce by měl zajistit soulad instituce s těmito obecnými pokyny pro účely plánování řešení krize, přičemž by měl být podle článku 91 směrnice 2013/36 jmenován a plánováním řešení krize pověřen výkonný ředitel.
56. Výkonný ředitel, uvedený v předchozím odstavci, by měl alespoň:
 - a. zajistit přesné a včasné poskytování informací nutných pro přípravu plánu řešení krize;
 - b. zajistit, že instituce je v souladu a i nadále zůstane v souladu s požadavky plánování řešení krize;
 - c. zajistit, že plánování řešení krize je začleněno do celkových procesů správy a řízení instituce;
 - d. měnit stávající výbory nebo vytvářet nové výbory na podporu činností při řešení krize, je-li to potřeba;
 - e. podepisovat hlavní výstupy a zajistit vhodná ujednání o delegování v tomto ohledu jako součást příslušné vnitřní kontroly a mechanismu zajišťování (jako jsou šablony pro podávání zpráv při řešení krize);
 - f. pravidelně informovat další členy vedoucího orgánu a orgánu dohledu o stavu činností plánování řešení krize a způsobilosti dané instituce k řešení krize, což je doloženo pomocí zápisu;

- g. zajistit přiměřené rozpočtování a personální obsazení pro činnosti spojené s řešením krize. Zejména, ale nejen v případě subjektů skupiny se sídlem ve třetích zemích by měl výkonný ředitel zajistit, aby byli přijati zaměstnanci obeznámení s místními podmínkami, a vyhradit pro plánování řešení krize zvláštní zaměstnance, kteří se budou aktivně podílet na celkových činnostech plánování řešení krize a budou k nim přispívat a budou schopni poskytnout účinnou pomoc při scénáři skupinového řešení krize, a
- h. stanovit vedoucího pracovníka na vrcholné úrovni jmenovaného institucí podle odstavce 57.

57. Instituce by měly jmenovat zkušeného vedoucího pracovníka na vrcholné úrovni, který je zodpovědný za provádění, řízení a koordinaci pracovních programů (vnitřního) plánování řešení krize / způsobilosti k řešení krize.

58. Zkušený vedoucí pracovník na vrcholné úrovni by měl:

- a. koordinovat a řídit činnosti související s řešením krize, včetně přípravy workshopů, vyplňování dotazníků a dalších požadavků orgánů příslušných k řešení krize;
- b. se svým týmem sloužit jako hlavní kontaktní místo pro orgány příslušné k řešení krize, aby zajistil koordinovaný přístup k plánování řešení krize a hlavní kontaktní místo pro provedení strategie řešení krize v celé skupině;
- c. zajistit důslednou a dobře organizovanou komunikaci s orgány příslušnými k řešení krize;
- d. koordinovat operacionalizaci strategie řešení krize (přípravu a testování příslušných kroků pro provádění strategie v kontextu plánování řešení krize) a účastnit se zkušebních testování a hodnocení provozní připravenosti instituce;
- e. v případě potřeby zavést zvláštní pracovní toky pro řešení témat spojených s řešením krize.

59. Procesy a opatření v oblasti správy a řízení by měly zajistit, že plánování řešení krize je začleněno do celkového řídicího rámce instituce a podporuje přípravu a provádění strategie řešení krize.

60. Instituce by měly:

- a. zajistit, že činnosti řešení krize jsou přiměřeně personálně obsazené, aby se zajistilo, že rozhodnutí v kontextu řešení krize před řešením krize, během tohoto řešení a poté mohou být prováděna včas;
- b. stanovit jasné linie odpovědnosti, včetně linií podávání zpráv a postupů eskalace až k členům rady a včetně nich a schvalovacích procesů pro plánování řešení krize a

opatření krizového řízení (například provádění rozhodnutí o řešení krize nebo komunikace s příslušnými skupinami zúčastněných stran), přičemž vše z toho je zdokumentováno v dokumentech politik a postupů (včetně operačních protokolů);

- c. zajistit, aby strategická rozhodnutí zohledňovala propojení související s řešením krize, která mají dopad na způsobilost k řešení krize (jako jsou aktivity v oblasti fúzí a akvizic, restrukturalizace právních subjektů, změny v modelu účetnictví, použití vnitroskupinových záruk nebo změny v prostředí IT);
- d. informovat orgány příslušné k řešení krize, a to bez zbytečného odkladu, o podstatných změnách plánovaných u prvků, jako je obchodní model, struktura, provozní nastavení (včetně změn v IT infrastruktuře) a správa a řízení, které mají vliv na činnosti plánování řešení krize nebo na provádění upřednostňované strategie k řešení krize a způsobilost k řešení krize;
- e. zajistit efektivní tok informací o záležitostech řešení krize mezi správní radou, zodpovědným vedoucím pracovníkem na vrcholné úrovni a dalšími příslušnými zaměstnanci a umožnit jim plnit příslušné role před začátkem řešení krize, během něj a po vyřešení krize;
- f. zajistit, že vnitroskupinová poskytovatelé příslušných služeb mají svou vlastní strukturu správy a řízení a jasně vymezené hierarchické vztahy, aby se nadměrně nespolehaly na vedoucí zaměstnance zaměstnané jinými subjekty skupiny, mají pohotovostní opatření, která zajistí, že příslušné služby jsou při řešení krize dále poskytovány a že poskytování příslušných služeb v rámci skupiny je strukturováno tak, aby se zabránilo preferenčnímu zacházení v případě úpadku nebo řešení krize jakéhokoliv subjektu skupiny, a
- g. zajistit v případě skupiny se sídlem ve třetí zemi, že je subjekt dobře personálně obsazen a vedení je dobře informováno o strategii řešení krize na úrovni skupiny, včetně rozhodovacích procesů/postupů v krizi, a je schopen vyvážit rozhodování skupiny sídlící ve třetí zemi při pokračování činnosti, a to s ohledem na způsobilost místních subjektů k řešení krize.

61. Instrukce by měly zavést proces zajištění kvality, aby zajistily úplnost a správnost informací zaslaných orgánům příslušným k řešení krize za účelem plánování řešení krize. Instrukcí vypracované informace a plány týkající se řešení krize by rovněž měly být pravidelně přezkoumávány při interním auditu.

62. Instrukce by měly:

- a. mít opatření, která zajistí úplnost a přesnost údajů;

- b. zajistit, aby informace související s řešením krize byly pravidelně přezkoumávány při interním auditu (činnosti v oblasti plánování řešení krize jsou součástí ročního auditního plánu);
- c. zajistit, aby výbor pro audit sledoval účinnost vnitřní kontroly kvality instituce a obdržel a zohlednil auditní zprávy, a
- d. zajistit, aby výbor pro audit nebo jiný subjekt tato opatření pravidelně přezkoumával.

4.2 Minimální požadavky týkající se finančních zdrojů podle článku 28 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075

4.2.1 Financování a likvidita při řešení krize

Analýza likvidity

63. Instituce by měly identifikovat subjekty a měny, které považují za podstatné¹⁴ na základě likvidity a možného umístění rizika likvidity uvnitř skupiny. Při identifikaci podstatných subjektů by instituce měly zahrnout všechny příslušné právní subjekty podle čl. 2 odst. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci 2016/1624, ale rovněž by měly zvážit jakoukoli zásadní roli při poskytování finančních prostředků, jakým je například přístup k facilitám centrální banky.
64. Instituce by měly prokázat schopnost rychle měřit likviditu a podávat o ní zprávy a měly by mít schopnosti provádět analýzu likvidity současných pozic na úrovni podstatných subjektů a skupiny pro podstatné měny podle čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013. Měly by rovněž potvrdit, že potřeba likvidity nepodstatných subjektů a závazky vyplývající z každé nepodstatné měny nepředstavují pro pozici likvidity instituce v režimu řešení krize riziko.
65. Instituce by měly identifikovat faktory likvidity na počátku řešení krize a během jejího řešení. Při identifikaci faktorů likvidity by měly instituce zvážit krize různé povahy.
66. Instituce by měly zajistit, aby analýza likvidity, zmíněná v odstavci 68, byla podle potřeby aktualizována na úroveň podstatných právních subjektů, a instituce by měly včas doručit takové informace orgánům příslušným k řešení krize s cílem popsat možné zdroje likvidity a podpořit řešení krize podle směrnice 2014/59/EU oddílu B bodu 20 přílohy.
67. Instituce by měly vykazovat parametry uvedené v odstavci 68 na úrovni skupiny pro řešení krize, za každý podstatný právní subjekt¹⁵ a případně za konkrétní pobočky skupiny řešící krizi,

¹⁴ Pro tyto účely se za podstatné měny považují měny, pro něž jsou požadovány samostatné zprávy podle čl. 2 odst. 415 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁵ Identifikován v souladu s odstavcem 66.

a to v souhrnu, jednotlivě a podle podstatné měny. Kromě toho by instituce měly podrobně popsat předpoklady, na něž se spoléhají při předpovídání vývoje hodnoty likvidity vyrovnávací kapacity.

68. Instituce by měly simulovat peněžní toky pro rozvahové a podrozvahové položky a vyrovnávací kapacitu pro různé scénáře řešení krize:

- a. pro skupinu řešící krizi, pro každý podstatný právní subjekt a případně pro konkrétní pobočky v rámci skupiny řešící krizi jednotlivě;
- b. na souhrnné úrovni ve vykazované měně a na úrovni každé podstatné měny, včetně všech měn relevantních pro zapojení v infrastruktuře finančního trhu;
- c. pro více časových období, od doby přes noc až po dostatečný časový horizont po řešení krize (například šest měsíců).

69. Při odhadování likvidity a financování potřebného pro provádění strategie řešení krize, jak je uvedeno v odstavci 68, by instituce měly věnovat zvláštní pozornost:

- a. právním, regulačním a provozním překážkám převoditelnosti likvidity, zejména vnitroskupinové;
- b. závazkům týkajícím se činností v oblasti plateb, zúčtování a vypořádání, včetně změn poptávky po likviditě a zdrojů požadovaných pro splnění těchto závazků a rovněž možných dopadů nepříznivých opatření přijatých infrastrukturami finančního trhu nebo jejich zprostředkovateli na likviditu;
- c. protistraně a požadavkům na zajištění, které vyplývají z ústřední protistrany a členství v infrastruktuře finančního trhu, jako jsou například zvýšené požadavky na počáteční nebo variační marži pro finanční nástroje během řešení krize a po ní;
- d. pozastavení smlouvy, ukončení, právům na netting nebo vzájemné započtení, která mají protistrany při řešení krize instituce;
- e. peněžním tokům mezi skupinou řešící krizi a subjekty skupiny mimo oblast skupiny řešící krizi a tomu, zda je nutno je analyzovat dle obvyklých tržních podmínek a posuzovat jejich právní spolehlivost při řešení krize;
- f. právním a provozním překážkám včasného zastavení dostupného zajištění;
- g. minimální a maximální vnitrodenní potřebě likvidity, provozní nákladům a potřebám pracovního kapitálu;
- h. dostupným likvidním facilitám centrální banky a souvisejícím podmínkám pro přístup a splátky.

Mobilizace aktiv a dalších soukromých zdrojů

70. Instrukce by měly mít kapacitu:

- a. určit všechna aktiva, která by se mohla potenciálně kvalifikovat jako zajištění na podporu financování při řešení krize;
- b. rozlišovat mezi zatíženými a nezatíženými aktivy, určit zákonná práva k zastavenému a nezastavenému zajištění;
- c. sledovat dostupné a nezatížené zajištění na úrovni skupiny řešící krizi a na úrovni každého podstatného právního subjektu nebo pobočky v rámci skupiny řešení rizik, jednotlivě a za každou podstatnou měnu;
- d. poskytovat podrobné informace o dostupném zajištění (včetně způsobilosti centrální banky, měny, typu aktiv, umístění, úvěrové kvality), a to i v rychle se měnících podmínkách.

71. Instrukce by měly aktivovat mobilizaci zajištění, vypracovat a zdokumentovat všechny nezbytné provozní kroky, včetně časového horizontu a procesů správy a řízení, a rovněž mobilizovat zajištění, které se může nacházet v dceřiných společnostech a/nebo pobočkách fungujících v různých měnách. Mobilizace dostupného zajištění by měla být posouzena a jeho účinnost a provozní spolehlivost by měla být pravidelně (minimálně jednou ročně) hodnocena a testována, aby zahrnovala například schopnost prodávat, provádět repo obchody nebo si půjčovat proti určitým aktivům. Instrukce by měly věnovat zvláštní pozornost překážkám pohybu finančních prostředků a právním překážkám v zahraničních jurisdikcích. Za tímto účelem by instrukce měly mít schopnost vypočítat a podat zprávu o výši aktiv, která jsou volně převoditelná ve skupině, a rovněž zohlednit potřebu splnit místní regulační požadavky a uspokojit potřeby provozní likvidity.

Přístup k běžným facilitám centrální banky

72. Instrukce by měly zvážit svou potřebu a schopnost zpeněžit zajištění s třetími stranami, včetně možné potřeby nebo schopnosti požadovat likviditu od běžných facilit centrální banky.

73. Instrukce by měly zajistit, aby byly rovněž zváženy podmínky přístupu k běžným facilitám centrální banky pro podstatné právní subjekty instrukce v režimu řešení krize, včetně minimálních podmínek, které musí být splněny, požadavků na zajištění, trvání a dalších podmínek.

74. Instrukce by měly být schopny poskytnout informace o částce a umístění v rámci skupiny, o aktivech, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění facilit centrální banky podle čl. 29 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075.

Přeshraniční spolupráce

75. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků by měly v případě řešení krize přeshraniční skupiny spolupracovat, aby podpořily jednotné a účinné provádění skupinových a místních plánů financování řešení krize.

4.3 Minimální požadavky týkající se informačních systémů podle článku 29 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075

4.3.1 Testování informačních systémů

76. Tyto obecné pokyny zavádějí řadu podmínek, aby instituce byly schopny včas poskytnout odpovídající informace orgánům příslušným k řešení krize. To platí zejména pro kontinuitu činnosti a financování a likviditu při řešení krize. Instituce by měly organizovat zkušební testování, aby prokázaly schopnosti uvedené v oddílech 4.1.1., 4.2.1 a 4.3.2. S budováním kapacit by mělo zkušební testování probíhat pravidelně, a to do té doby, než je orgán příslušný k řešení krize spokojen a rozhodne snížit četnost zkušebních testů.

4.3.2 Informační systémy pro ocenění

77. Instituce by měly mít schopnosti (včetně řídicích informačních systémů a technologické infrastruktury) podporovat včasné poskytování údajů o ocenění na dostatečné úrovni podrobnosti, aby bylo možné provádět ocenění ve vhodném časovém rámci. Tyto schopnosti jsou uvedeny v kapitole o řídicích informačních systémech v příručce orgánu EBA pro ocenění¹⁶.

4.4 Minimální požadavky týkající se přeshraničních otázek podle článku 30 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075

4.4.1 Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů a pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti

78. Instituce by měly být schopny poskytnout seznam smluv uzavřených podle práva třetích zemí. Seznam by měl identifikovat protistranu, povinnosti institucí a informaci, zda je smlouva osvobozena od smluvního uznání nebo je neproveditelná¹⁷ pro smluvní uznání, a nebo zda obsahuje podmínku smluvního uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů a pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti v souladu s článkem 55 a čl. 71 písm. a) směrnice 2014/59/EU.

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ V nejvyšší možné míře.

79. Při sledování, zda instituce dodržují čl. 71 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, by měly orgány příslušné k řešení krize s ohledem na vnitrostátní právní rámec zvážit nevhodnější prostředky:

- a. zasílat dopisy dotčeným institucím;
- b. vydávat a distribuovat institucím oběžníky;
- c. zveřejňovat očekávání, že instituce musí splňovat požadavek;
- d. vydávat správní rozhodnutí / příkazy;
- e. vydávat nová (místní) nařízení / akty.

80. Instituce by měly provádět sebehodnocení a určit, zda jsou schopny poskytnout požadované údaje ve správném formátu a čase.

81. Orgány příslušné k řešení krize by měly dále kontrolovat dodržování podmínek uvedených v odstavcích 78 a 80, v případě potřeby za použití následujících prostředků:

- a. požadovat, aby byly údaje dodány v určitých časových intervalech a v předem stanoveném formátu. To lze dále posuzovat pomocí *ad hoc* požadavku testujícího schopnost instituce předložit požadované údaje v krátké lhůtě;
- b. Požadovat, aby instituce provedla analýzu mezer ve shromážděných informacích a informacích k dispozici v jejich systémech oproti minimálnímu souboru informací stanovených v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1712¹⁸;
- c. určit funkce interního auditu instituce pro kontrolu dodržování předpisů. Na základě tohoto auditu je zpráva s výsledkem procesu přezkumu předána orgánu příslušnému k řešení krize;
- d. organizovat zkušební testování.

Povinnosti orgánů v kolegiích k řešení krize

82. Aby orgány příslušné k řešení krize účinně sledovaly způsobilost k řešení krize v kolegiích, měly by na každoroční schůzi poskytnout aktuální informace o pokroku, ke kterému došlo v každé jurisdikci v průběhu cyklu plánování řešení krize, a poskytnout harmonogram pro provádění požadavků stanovených v těchto obecných předpisech. V příloze 2 těchto obecných pokynů je šablona pro sledování pokroku.

¹⁸ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1712 ze dne 7. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, pokud jde o regulační technické normy, které specifikují minimální soubor informací o finančních smlouvách, které by měly být obsaženy v podrobných záznamech, a okolnosti, za kterých by měl být požadavek uložen (Úř. věst. L 258, 24.9.2016, s. 1).

4.5 Provádění řešení krize

83. Instrukce ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize by měly popsat všechny provozní aspekty strategie řešení krize a provozní opatření nezbytná k této strategii, stanovené v této části obecných pokynů a v operačních protokolech (včetně zodpovědností, postupů eskalace, zajištění kvality a všech příslušných nařízení), a pravidelně tyto aspekty a tato opatření hodnotit a zkušebně testovat. V uvedených operačních protokolech by instituce rovněž měly popsat odpovídající scénáře všech příslušných vnitřních nařízení.
84. Protože provozní aspekty strategie řešení krize většinou souvisí s nástroji, které mají být použity, a dotýkají se několika očekávání uvedených v následujících kapitolách, měly by instituce prokázat schopnost testování a operacionalizace, jak je v těchto obecných pokynech dále uvedeno.

4.5.1 Mechanismus výměny v rámci rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Rozvoj vnějších aspektů mechanismu výměny v rámci rekapitalizace z vnitřních zdrojů

85. Protože externí provádění rekapitalizace z vnitřních zdrojů zahrnuje různé strany v odvětví, orgány příslušné k řešení krize by měly jednat se všemi příslušnými stranami, a minimálně s institucemi, tržními infrastrukturami a dalšími příslušnými orgány. Instituce a orgány příslušné k řešení krize by měly spolupracovat, aby navrhly věrohodný mechanismus výměny.
86. Instituce, které by měly aktivně podporovat dotčené orgány, by měly zajistit, že uvedený mechanismus výměny je pro ně z provozního hlediska použitelný. Jako takové by měly stanovit v operačním protokolu proces výměny rekapitalizace z vnitřních zdrojů, který je v souladu s platným regulačním rámcem, a zdůraznit, jak uvedený proces:
- řeší přerušování, zrušení nebo pozastavení kótování cenných papírů nebo obchodování s nimi;
 - řeší riziko nevyřádaných transakcí¹⁹;
 - se zabývá kótováním nebo znovuzařazením do kótování a přijímáním nových cenných papírů nebo jiných cenných papírů k obchodování;
 - umožní dodání kapitálu věřitelům s rekapitalizovanými závazky;
 - řeší případnou úpravu, která může být v pozdější fázi požadována, jakmile je znám plný rozsah ztrát instituce, například na základě výsledku konečného ocenění;

¹⁹ K řešení krize může dojít, když obchody s cennými papíry byly uskutečнены, ale nejsou ještě vypořádány.

- f. umožňuje, aby potenciální zbytkový nenárokovaný kapitál byl nárokován po počáteční fázi výměny. Nové zúčastněné strany nebo noví vlastníci vlastního kapitálu nemusí být během rané fáze provádění rekapitalizace z vnitřních zdrojů okamžitě identifikováni a kontaktováni. Mechanismus výměny rekapitalizace z vnitřních zdrojů by jim proto měl umožnit uplatnit svá práva později.
- g. Je v souladu s povinností zveřejnění podle nařízení (EU) č. 596/2014²⁰.

87. Pro přeshraniční skupiny by měla být role domovských a hostitelských orgánů v procesu výměny rekapitalizace z vnitřních zdrojů stanovena předem kolegií k řešení krize / skupinami krizového řízení.

Rozvoj vnitřních aspektů mechanismu výměny v rámci rekapitalizace z vnitřních zdrojů

- 88. Instituce by měly v operačním protokolu zvážit všechny vnitřní aspekty rekapitalizace z vnitřních zdrojů, časový rámec, vnitřní procesy zajišťující převod ztrát subjektu řešení krize, individuální kroky pro odepsání a převod podle druhu nástroje.
- 89. Instituce by měly stanovit operační protokol, jak budou schopny komunikovat informace nutné pro účely ocenění podle oddílu 4.3.2 těchto obecných pokynů a pro rozhodnutí o rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.
- 90. Instituce by měly demonstrovat, jak budou schopny svou rozvahu narychlo aktualizovat na základě prozatímního ocenění, například během víkendu řešení krize.
- 91. Při stanovování vnitřních aspektů rekapitalizace z vnitřních zdrojů by měly instituce alespoň zvážit následující aspekty: právní překážky, účetní překážky, daňový dopad, specifické vlastnosti nástrojů, zvláštní účelové jednotky, zajištění, vzniklý úrok, závazky, které drží samotná instituce, a přizpůsobení se předpokladům.

4.5.2 Reorganizace podnikatelské činnosti

- 92. Po přijetí rozhodnutí o opatření k řešení krize bude pravděpodobně nutné provést nezbytná opatření reorganizace podnikatelské činnosti s cílem proveditelně a komplexně obnovit životaschopnost instituce. Tyto potřeby by zahrnovaly potřeby reorganizace podnikatelské činnosti zaměřené na obnovu životaschopnosti subjektu, jakož i reorganizaci modelu poskytování služeb v případě převodu na nabyvatele nebo překlenovací instituci nebo oddělení části skupiny například v případě strategie zahájení řešení krize na více místech.

Schopnosti podporující vytvoření plánu reorganizace podnikatelské činnosti

- 93. Instituce by měly mít zaveden proces správy a řízení plánu reorganizace podnikatelské činnosti v souladu s článkem 52 směrnice 2014/59/EU a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU)

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu).

2016/1400²¹, který se v případě potřeby přijme. Proces správy a řízení by měl zajistit vhodné zapojení všech obchodních oblastí, jednotek a orgánů instituce.

94. Instituce by měly prokázat, že mají jasnou představu o postupech koordinace uzavřených mezi orgánem příslušným k řešení krize a příslušným orgánem podle hlavy III obecných pokynů orgánu EBA k minimálním kritériím, která má splňovat plán reorganizace podnikatelské činnosti podle směrnice 2014/59/EU²².

95. Instituce by měly mít zaveden proces sdělení plánu reorganizace podnikatelské činnosti orgánům příslušným k řešení krize a příslušným orgánům, což těmto orgánům umožní rychle posoudit jejich životaschopnost v souladu s článkem 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1400. Tento proces by měl upřesnit způsob, jakým bude instituce rychle reagovat na komentáře a otázky týkající se plánu reorganizace podnikatelské činnosti, které mu předloží příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize.

96. Instituce by měly být schopny předvést, jak se plán reorganizace podnikatelské činnosti změní po posouzení orgánem příslušným k řešení krize a příslušným orgánem.

Identifikace a plánování potenciálních možností reorganizace podnikatelské činnosti

97. Každý očekávaný prvek budoucí reorganizace obchodního plánu, buď jako klíčový k provedení strategie řízení rizik, včetně každého prvku provozního oddělení částí skupiny v případě zahájení řešení krize na více místech nebo v případě použití nástroje oddělení aktiv, nebo k němuž s vysokou pravděpodobností dojde (například ozdravné postupy nebo solventní likvidace komplexních portfolií), by měl být zohledněn ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize už během fáze plánování řešení krize.

98. V tomto ohledu je třeba zvážit zejména prvky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. c) a čl. 2 odst. 2, jakož i popis možných zdrojů financování na vysoké úrovni uvedený v čl. 3 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1400.

Oddělitelnost na podporu řešení krize a reorganizace podnikatelské činnosti

99. Pokud byly strategie řešení krize nebo předem určené možnosti reorganizace podnikatelské činnosti stanoveny podle předchozího oddílu a umožňují oddělení částí instituce nebo skupiny, měly by instituce prokázat svou schopnost tak učinit rychle. To bude obvykle platit pro účinné provádění zahájení řešení krize na více místech a strategií, které předpokládají převod částí (částí) skupiny.

100. Instituce by měly mít případně možnost stanovit a oddělit portfolia aktiv. Měly by být schopny tato aktiva a pasiva vhodně spárovat a měly by věnovat zvláštní pozornost aktivům, která nelze

²¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1400 ze dne 10. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy, jimiž se upřesňují minimální prvky plánu reorganizace podnikatelské činnosti a minimální obsah zpráv o pokroku při provádění tohoto plánu (Úř. věst. L 228, 23.8.2016, s. 1).

²² EBA/GL/2015/21.

od sebe oddělit, a rovněž zohlednit, které třídy ujednání jsou chráněny během částečných převodů aktiv, práv a závazků instituce v režimu řešení krize v souladu s článkem 76 směrnice 2014/59/EU a dalšími specifikacemi uvedenými v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/867²³.

101. Za účelem prokázání oddělitelnosti skupiny řešící krizi v kontextu strategie zahájení řešení krize na více místech by instituce v koordinaci s orgány příslušnými k řešení krize měly jasně stanovit, co je cílový provozní model, a jak ho v přiměřené lhůtě dosáhnout. Například pokud plán restrukturalizace předpokládá převod dodávek příslušných služeb od subjektu řešené skupiny k poskytovateli třetí strany nebo na oddělený subjekt, mělo by se jasně prokázat, jak k tomuto převodu došlo a v jakém časovém rámci. Totéž platí v případě vnitřního zajištění příslušných služeb na úrovni řešeného subjektu v případě řešení krize.

Obnovení povolení a schválení

102. Instituce v koordinaci s orgány příslušnými k řešení krize by měly stanovit příslušné schválení orgány dohledu a regulačními orgány a povolení, které budou požadovat pro provádění opatření k řešení krize, a v možném rozsahu stanovit postupy pro zajištění včasného vydání nutných schválení a povolení.

103. Zejména a) nové založené finanční společnosti by měly žádat o povolení provádět regulované činnosti; b) budoucí noví správci a ředitelé by měli získat schválení orgánu dohledu týkající se požadavků na způsobilost a bezúhonnost; c) v případě strategií zahájení řešení krize na více místech by měly být schváleny podmínky vnějšího zajištění s bývalými subjekty skupiny a d) převod kontroly na nové zúčastněné strany může vyvolat změnu požadavků na kontrolu (například regulační schválení kvalifikovaných účastí).

104. Pro účely obnovení povolení a schválení by měly příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize stanovit jasné postupy, aby umožnily hladkou interakci a koordinaci mezi sebou navzájem a s orgány finančního dohledu.

105. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány by měly přezkoumat restrukturalizační opatření navržená institucemi. V kontextu strategie zahájení řešení krize na více místech by měla být zvláštní pozornost věnována životaschopnosti provozních opatření, která mají být zavedena po řešení krize.

4.5.3 Správa a řízení provedení řešení krize

106. Instituce by měly mít zavedeny procesy správy a řízení na podporu včasného rozhodování při řešení krize pro účinnou přípravu a včasné provádění strategie řešení krize orgány příslušnými k řešení krize a rovněž umožnit poskytování příslušných informací a zajistit účinný dozor.

²³ Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/867 ze dne 7. února 2017 o třídách ujednání, které mají být chráněny při částečném převodu majetku podle článku 76 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (Úř. věst. L 131, 20.5.2017, s. 15).

Vedení a kontrola instituce během řešení krize

107. Orgány příslušné k řešení krize by měly v plánech řešení krize vyjasnit i) odpovědnosti vedoucího orgánu instituce a pravomoci a práva na správu a řízení, které vykonává orgán příslušný k řešení krize, správce příslušný k řešení krize (zvláštní správce jmenovaný podle článku 35 směrnice 2014/59/EU) a vedení instituce během období řešení krize a jakékoli následné restrukturalizace, a ii) kontrolu instituce.
108. V případě převodu nebo překlenovací instituce možná budou muset orgány příslušné k řešení krize uzavřít dohody k přímým klíčovým aktivitám provozní překlenovací instituce.
109. Orgány příslušné k řešení krize by měly zvážit komunikaci rámce pro kontrolu a řízení během období rekapitalizace z vnitřních zdrojů trhu v době řešení krize.

Odstranění a jmenování vedení

110. Orgány příslušné k řešení krize by měly upřesnit rozsah, v jakém budou členové vedoucího orgánu a vrcholného vedení nahrazeni a nový vedoucí orgán jmenován v závislosti na okolnostech selhání instituce a na opatřeních už přijatých institucí nebo orgány dohledu ve fázi ozdravení.
111. Orgány příslušné k řešení krize by měly požadovat, aby instituce měly zavedeny možnosti a opatření, aby udržely klíčové zaměstnance instituce (určené institucí) při řešení krize, včetně, pokud je to nutné, usnadnit uplatnění strategie řešení krize.
112. Příslušné orgány ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize by měly stanovit kritéria, která by nové vedení mělo splnit, a jaké informace, směry, povolení a dokumentaci by mohly potřebovat.

Převod kontroly na nové vlastníky a správce

113. Orgány příslušné k řešení krize by měly vytvořit jasný mechanismus k i) založení nového vlastnictví instituce v důsledku výměny rekapitalizace z vnitřních zdrojů a ii) přechodu do stavu, kdy správu a řízení a kontrolní práva vykonávají noví vlastníci.
114. Takové mechanismy by měly být (případně) předem zveřejněny a zdůrazněny v komunikaci v době řešení krize.

4.5.4 Komunikace

115. Jasně sdělení příslušných informací věřitelům, účastníkům trhu a dalším klíčovými zúčastněným stranám by mělo podpořit jistotu a předvídatelnost, a tím omezit šíření krize a budovat důvěru v opatření k řešení krize.

Komunikační strategie

116. Instituce by měly ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize vyvinout komplexní strategii komunikace s věřiteli a trhem pro období řešení krize.
117. Instituce by měly mít zavedenu komunikační strategii, která obsahuje podle potřeby šablony dokumentů, často kladené otázky a odpovědi a jiné nástroje, které se používají v klíčových fázích období řešení krize.
118. Instituce by měly identifikovat zásadní vnější a vnitřní skupiny zúčastněných subjektů, které musí být informovány o procesu řešení krize, včetně zúčastněných stran definovaných v čl. 22 odst. 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075, i příslušné poskytovatele služeb nebo provozních aktiv. Seznam zjištěných zásadních vnějších a vnitřních zúčastněných subjektů by měl být připraven a pravidelně aktualizován, aby byl připraven ke sdílení s orgánem příslušným k řešení krize.
119. Instituce by měly navrhnout cílenou komunikační strategii pro zjištěné skupiny zúčastněných subjektů a zohlednit přitom požadavky na zachování důvěrnosti.
120. Pro každou klíčovou skupinu zúčastněných subjektů by měl komunikační plán obsahovat klíčová sdělení (a míru podrobnosti těchto sdělení), která mají být komunikována na podporu důvěry v instituce během řešení krize. Klíčová sdělení by měla být spolehlivá, konzistentní a srozumitelná a mimo jiné by měla obsahovat:
- a. obecné prohlášení založené na úrovni komunikace, která se pravděpodobně vyžaduje podle opatření k řešení krize, jež by mohla být přijata;
 - b. informace o důsledcích řešení krize pro příslušné skupiny zúčastněných subjektů na podporu jistoty a předvídatelnosti.
121. Instituce by měly určit, kdy je komunikace se zjištěnými zúčastněnými subjekty je nutná, a vymezit strategii a postupy bránící možným únikům informací.
122. Instituce by měly určit, kdo odpovídá za komunikaci (jednotka/funkce zodpovědná za vymezení sdělení), a – pokud se liší – jednotku/funkci zodpovědnou za šíření sdělení, spolu s účinnými komunikačními kanály a infrastrukturou, která bude potřeba a bude používána pro provádění komunikační strategie a šíření příslušných sdělení.
123. Instituce by měly určit veškerou komunikaci s účastníky trhu, která může být vyžadována na základě platného vnitrostátního režimu zveřejňování informací.

Příloha 1 – Časový harmonogram řešení krize

124. Pro přípravu a provádění zvolené strategie řešení krize lze určit různé fáze, zejména: i) plánování řešení krize (orgánem příslušným k řešení krize – vypracování plánu a posouzení způsobilosti k řešení krize – a institucí – zlepšení způsobilosti k řešení krize); ii) příprava na řešení krize; iii) „víkend řešení krize“ a iv) uzavření řešení krize.
125. Plánování řešení krize zahrnuje analýzu právních, finančních a provozních struktur instituce, jež určí zásadní funkce a služby, jakož i analýzu kapitálových a finančních struktur s cílem navrhnout proveditelné a věrohodné strategie řešení krize. Tento úkol rovněž zahrnuje posouzení toho, do jaké míry jsou instituce připraveny na vykonávání preferované strategie řešení krize, a to tím, že identifikují překážky jejich způsobilosti k řešení krize a v případě potřeby vypracují plány pro řešení těchto překážek.
126. V přípravné fázi řešení krize provedou orgány příslušné k řešení krize přípravu na přijetí programů řešení krize za pomoci nezávislých ocenění, jež jim poskytnou informace o tom, zda jsou splněny podmínky řešení krize a použití rekapitalizace z vnitřních zdrojů a které nástroje k řešení krize by měly být nakonec realizovány. Pro spolehlivost a odolnost těchto ocenění je zásadní schopnost řídicích informačních systémů instituce poskytovat přesné a včasné informace.
127. „Víkend řešení krize“ je fáze (jak název napovídá, koná se nejlépe tehdy, když jsou trhy zavřené), která začíná zjištěním, že subjekt je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, a zahrnuje všechny vnitřní postupy potřebné k přijetí programu řešení krize odpovídajícím příslušným orgánem. V případě, že se jako nástroj řešení krize použije rekapitalizace otevřené banky z vnitřních zdrojů, mají instituce jeden měsíc od použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na to, aby připravily plán reorganizace podnikatelské činnosti k odsouhlasení orgánem příslušným k řešení krize. Pro účinné a efektivní provádění strategie řešení krize a doprovodného plánu reorganizace podnikatelské činnosti potřebují instituce co nejvíce předvídat a mít zavedena odpovídající opatření správy a řízení, komunikační plány a řídicí informační systém.
128. Po provedení opatření k řešení krize by měly orgány příslušné k řešení krize posoudit, zda by se dotčeným zúčastněným subjektům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce místo toho vstoupily do běžného úpadkového řízení. Toto posouzení bude podloženo dalším nezávislým oceněním, což umožní orgánu příslušnému k řešení krize rozhodnout, zda dotčené zúčastněné strany a věřitelé mají nebo nemají nárok na jakoukoliv náhradu.

Příloha 2 – Šablona pro posouzení způsobilosti k řešení krize (viz samostatný dokument)

Příloha 3: Seznam minimálních polí, která mají být zahrnuta v registru smluv

Základní pole

- 1) Identifikátor [viz šablona CIR Z 8.00, 0005]
- 2) Datum zahájení smlouvy
- 3) Datum ukončení smlouvy
- 4) Datum příštího prodloužení
- 5) Smluvní strany a kontaktní údaje (jméno, sídlo, země registrace, identifikační kód právnické osoby nebo registrační číslo společnosti, případně mateřská společnost) [viz šablona CIR Z 8.00, 0020-0050]
- 6) Subdodavatel (ano/ne)
- 7) Část skupiny [viz šablona CIR Z 8.00, 0060] (zda službu poskytuje skupina nebo někdo zvenčí – ano/ne)
- 8) Část skupiny příslušné k řešení krize (zda službu poskytuje skupina řešící krizi nebo někdo zvenčí – ano/ne)
- 9) Oddělení skupiny zodpovědné za řešení hlavních operací, na něž se vztahuje smlouva (jméno a jedinečný identifikátor)
- 10) Stručný popis služby
- 11) Struktura cen je předvídatelná, transparentní a stanovená dle obvyklých tržních podmínek (ano/ne)
- 12) (Odhadované) celkové roční rozpočtové náklady nebo cena, je-li to vhodnější
- 13) Úroveň zásadnosti (vysoká, střední, bude posouzeno)
- 14) Zásadní funkce, pro kterou je služba příslušná [viz šablona CIR Z 8.00, 0070-0080]
- 15) Hlavní linie podnikání, pro které je služba příslušná

16) Skupina/skupiny příslušná/příslušné k řešení krize, pro které je služba příslušná (název skupiny řešící krizi)

17) Název alternativního poskytovatele služeb

18) Jurisdikce smlouvy nebo sporu, včetně dohodnutých postupů rozhodování, mediace, arbitráže nebo vnitřního řešení sporů

19) Rozhodné právo [viz šablona CIR **2018/1624** Z 8.00, 0110]

20) Země, ve které/kterých jsou služby poskytovány (pokud se liší od země registrace poskytovatele)

21) Smlouvy odolné při řešení krize (podle prvků odolných při řešení krize) (ano/ne/částečně)

22) Sankce za pozastavení, porušení smlouvy nebo ukončení, zpoždění plateb

23) Důvod(y) předčasného ukončení

24) Výpovědní lhůta pro poskytovatele

25) Doba trvání pomoci po ukončení (měsíce)

Dodatečná pole

1) Vztahy mezi smlouvami (například vzájemné odkazy mezi smlouvami o úrovni poskytovaných služeb a rámcovými smlouvami)

2) Platební podmínky (například platba předem/následná platba)

3) Ustanovení o automatickém prodloužení (ano/ne)

4) Kvantitativní cílové hodnoty (například 10 licencí pro XYZ)

5) Kvalitativní cílové hodnoty

6) Strana/strany, která může / které mohou smlouvu vypovědět

7) Odhad doby potřebné na nahrazení [viz šablona CIR **2018/1624** Z 8.00, 0090]